

El rostre d'En Leonardo

Autor: Andrea Hernández

Data de publicació: 21-01-2015

Siefried Woldhek estudia quina cara va tenir En Lleonard al llarg de la vida i la musicòloga Andrea Hernández ens ho ressenya en aquesta notícia.

A partir de la investigació d'un prestigiós il·lustrador alemany, Siegfried Woldhek, ens arriba el descobriment de dos nous autoretrats del mestre Leonardo. Woldhek, que ha realitzat milers d'estudis i el seu talent per il·lustrar, analitzar i pintar rostres humans, suggereix que la pintura sobre oli "Retrat d'un músic" i "L'home de Vitrubi", vindrien a ser dos autoretrats del mateix Leonardo.

La teoria de Woldhek arriba a la conclusió que els contemporanis d'En Leonardo només podrien realitzar autoretrats mitjançant els miralls; per tant, només podrien pintar un autoretrat frontal o $\frac{3}{4}$ de perfil. És així com va adonar-se de les similituds que deixaven entreveure les pintures següents:

L'any 1485 pintà el "Retrat d'un músic", el 1490 "L'home de Vitrubi" i l'última il·lustració correspon més o menys cap al 1513. A les tres il·lustracions, hi podem observar tres homes, amb el front ample, les celles horitzontals, el nas llarg, les línies corbes dels llavis i el mentó ben definit. Els ulls guarden també la mirada perduda o fixada cap a l'infinit.

Pero no només tenim l'evidència d'aquestes tres il·lustracions. Woldhek reafirma la seva postura sobre el rostre d'En Leonardo, mitjançant també una obra d'En Verrocchio, el "David"; on podem veure el rostre d'En Leonardo als 15 anys. Observem-la:

La mateixa forma dels ulls, els cabells arrissats, el nas llarg, les celles horitzontals, els llavis i mentó ben definits.

Sorprenentment té un rostre massa semblant a les anteriors pintures. Woldhek pren com a referència l'estàtua d'En Verocchio per reafirmar i arribar a la conclusió que els rostres que estem observant són els d'En Leonardo; el de l'estàtua d'En Verocchio, als 15 anys; al "Retrat d'un músic" en tenia 33; a "L'home de Vitruvi", 38 i, finalment, a l'"Autoretrat" que es troba a la Biblioteca de Torí, li correspondria l'edat de 63 anys.

Però val a dir que la il·lustració del 1513, on Woldhek assegura que tendria l'edat de 63 anys, si l'observem bé, ens podem adonar que el rostre d'En Leonardo denota una edat ben entrada als 80 anys de vellesa. Això quadraria amb l'article d'en Jordi Bilbeny "La data de naixement i l'edat d'En Leonardo", on ens apunta les informacions d'Antoni de Beatis, extretes del seu diari que ens deia que En Leonardo "era un home vell de més de 70 anys". Així mateix, el Còdex Magliabechiano ens diu que tenia 72 anys. Llavors, ens adonem que part de la història de la vida d'En Leonardo és plena d'incongruències fins més enllà de saber quants anys tenia en realitat.

Gràcies a la perspicàcia de Woldhek ara podem posar un rostre al mestre Leonardo, des de l'adolescència fins a la maduresa. I, amb el retrat de Torí, podem desterrar part dels errors comesos, per donar llum a la autèntica edat de vellesa que En Leonardo ens va oferir a la seva il·lustració.

Andrea Hernández